

afhjælpning af problemerne med mobiliteten, med fleksibilitet og med en hensigtsmæssig brug af ressourcerne på arbejdsmarkedet. Det kan godt være, at ministeren ikke hørte det, men så er det så heldigt, at alt, hvad der bliver sagt her, bliver jo skrevet ned, så ministeren i en ledig stund kan se alle disse mange gode forslag, som jeg kom med, der forholder sig til de problemer, vi har ude i den virkelige verden, ude på arbejdsmarkedet.

Det, jeg sagde, var, at problemet er, at ministeren i redegørelsen siger, at der ikke er nogen problemer. Og når ministerens udgangspunkt og redegørelsens udgangspunkt er, at der ikke er nogen problemer, ja, så er det klart, at de konklusioner, redegørelsen når frem til, og forslagene til, hvad der skal gøres fremover, bliver ganske tynde og ubrugelige og uden virkning i fremtiden.

Så det er ikke mig, der har problemer med at se, at der er problemer derude; der er problemer. Nej, problemet er, at regeringen ikke vil se det.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg synes, det er lidt uheldigt, hvis man efter denne her debat skulle få det indtryk, at der er forskellige tal for, hvor meget beskæftigelsen er steget under den nuværende regering.

Hr. Lars Løkke Rasmussen siger, at beskæftigelsen kun er steget med 16.000, og jeg sagde i mit tidligere indlæg, at beskæftigelsen var steget med 60.000; det er der jo en vis forskel på, må man nok sige.

Når man sådan kan have to forskellige tal, så er det, fordi hr. Lars Løkke Rasmussen tager året 1993 med. Der var jo rent faktisk et fald i beskæftigelsen i 1993; det var et fald, der var fortsat fra den tidligere regering. Det er jo alle bekendt, at der fra 1987 og frem til 1993, hvor vi fik det stoppet, var et fald i beskæftigelsen; da mistede vi 150.000 arbejdspladser på det private arbejdsmarked. Da vi fik gang i beskæftigelsen igen, da vi fik opsvinget slået i gang, fik vi en stigning i beskæftigelsen i 1994 og 1995 på 60.000 arbejdspladser.

Det er den virkelighed, som man er nødt til at forholde sig til. Det er den virkelighed, som er beskrevet i Økonomisk Oversigt december 1995 fra Økonomiministeriet. Hvis der var fejl i den økonomiske oversigt, så er jeg ganske sikker på, at hr. Lars Løkke Rasmussen og hans parti ville have rejst et spørgsmål her i Folketinget desangående.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi slår fast, hvad der har været af stigning i beskæftigelsen, og hvad der har været af fald i beskæftigelsen tidligere.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Hr. Tom Behnke sagde noget i retning af, at vi skulle have et mere mobilt arbejdsmarked. Jeg tror faktisk ikke, der er ret mange lande, der har så mobil en arbejdskraft, som Danmark har. Man er faktisk meget parat til at rejse over lange afstande. Og det er jo ikke korrekt beskrevet, som hr. Tom Behnke prøvede at beskrive det, at kørselsordningerne var blevet dårligere, tværtimod.

Så sagde hr. Tom Behnke, at det her også var noget med orlovsordninger, og der var problemer i forhold til sygeplejersker, og det har jeg sådan set svaret på. Det er ikke det, der er årsagen til, at der kan være nogle flaskehalse for sygeplejersker – men det er måske det, der har fået toppen af isbjerget til at blive meget synlig – men jeg tror, der er nogle helt andre problemer i forhold til de medarbejdergrupper, der er i sundhedssektoren.

Så vil jeg sige til hr. Lars Løkke Rasmussen: Nu er AF opsøgende. Jeg vil godt nævne et tal, der i hvert fald viser, hvilken tillid mange virksomheder har til AF. I dette øjeblik er der 29.700 på jobrotationsaftale. Ikke én af de jobrotationsaftaler kunne være kommet i stand, medmindre der var et tillidsfuldt samarbejde imellem uddannelsesinstitutionen, Arbejdsformidlingen, den pågældende medarbejder og virksomheden. Hr. Lars Løkke Rasmussen ved udmærket godt, at sådan er situationen. Rotationsaftaler er faktisk – ja, ideen kan komme mange steder fra, men sammenbindingen af rotationsaftaler er faktisk forankret i AF.

Nu er det sådan, så jeg også selv kommer meget ud, jeg kommer faktisk ud til mange virksomheder, og jeg spørger altid – for jeg kan jo ikke skabe arbejdspladser; det er erhvervs-politik og økonomisk politik – arbejdsgivere og virksomhedsejere: Hvordan oplever I de systemer, som nu ligger under Arbejdsministeriet? Det er arbejdsmarkedsuddannelserne, det er AF og det er Arbejdstilsynet.

Der er nogle steder, hvor man synes, at Arbejdstilsynet er lige vel ihærdigt, og det synes jeg sådan set er fint. Det er i virkeligheden set med mine øjne en anerkendelse af Arbejdstilsynet.